

La maleta

Un relat de: [Swoojh](#)

Darrera el sofà de dues places, Nazario amaga una maleta gegant; un baül de resina amb rodes que li recorda sovint que un dia tornarà a deixar aquell lloc. La maleta ha viatjat per tot el món i en la seva última mudança Nazario la va utilitzar per portar llibres. És tan gran que no n'ha trobat altre lloc per amagar-la que darrera un vell sofà de dues places. Més d'una vegada ha pensat en llançar-la perquè de fet és vella, lletja i tanca malament. Però tot i fer nosa, ell creu que deixant-la allà ell es manté en alerta i l'ajuda, a més, a compartir la seva soledat.

Un dia va decidir posar en el seu interior una cinquantena de pongos que arrossega d'un lloc a un altre des de fa vint-i-cinc anys. Li sap greu llençar-los, igual que les esqueles de difunts, la col·lecció de segells de quan jugava a bales i els apunts i llibres de primària. És així que la maleta és plena de miniatures de monuments, petites talles de fusta i pedra, símbols nacionals de cuir o de roba, pins, ninos i mascotes de peluix, imants de nevera, rellotges promocionals, postals, enganxons d'escuts, clauers, ulleres de platja i coses per l'estil.

Molts matins, mentre espera que arribi l'hora de dinar, pensa històries divertides, les comenta amb la seva consciència i riuen plegats. Mira tu – li va dir un dia- tu sabies que el Manenken pis està sobre la estàtua de la Llibertat i que el gat xinès de la sort va estar donat-li capons a la Venus del Milo fins que se li van acabar les piles?